

Van Willem Ritstier verscheen bij Lemniscaat:

Daar word je vrolijk van

Tekst © Willem Ritstier, 2026

Omslag en illustraties © Willem Ritstier, 2026

Boekverzorging Marc Suvaal

Nederlandse rechten Lemniscaat b.v.,

Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam, 2026

ISBN 978 90 477 1896 3 | NUR 282, 370

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

Druk- en bindwerk Wilco, Amersfoort

Dit boek is gedrukt op milieuvriendelijk, chloorvrij gebleekt en verouderingsbestendig papier.

Kijk voor meer informatie, activiteiten voor thuis en in de klas en meer op www.lemniscaat.nl

Willem Ritstier

Als je maar gelukkig bent

LEMNISCAAT ROTTERDAM

POOLHAAS

Op een dag was de ijsbeer
nieuwsgierig naar de toekomst...

Er moest toch meer zijn dan ijs, sneeuw
en elke dag een vis vangen?

De ijsbeer besloot daarom
op zoek te gaan naar de toekomst.

En zo ging de ijsbeer
op weg.

Maar waar de ijsbeer ook keek...

Naar links,
naar rechts...

Nergens zag hij
de toekomst.

Er was ook niemand in
de buurt om het aan te vragen.

De ijsbeer liep daarom maar
een kant op en hoopte dat hij iemand
zou tegenkomen die hem kon helpen.

Toen hoorde hij iemand...

Het was een poolhaas.
'Hé, ijsbeer, waar ga jij heen?'

'Ik ben op zoek naar de toekomst,'
antwoordde de ijsbeer.

‘De toekomst? Daar wil ik ook wel
naartoe. Mag ik een stukje met
je meehuppelen?’

De ijsbeer knikte. ‘Dat mag.
Samen zoeken is gezelliger.’

‘Is het ver, die toekomst?’
vroeg de poolhaas.

‘Ik weet het niet. Daarom ga ik
er ook naar op zoek.’

‘Dat klinkt logisch,’ moest
de poolhaas toegeven.

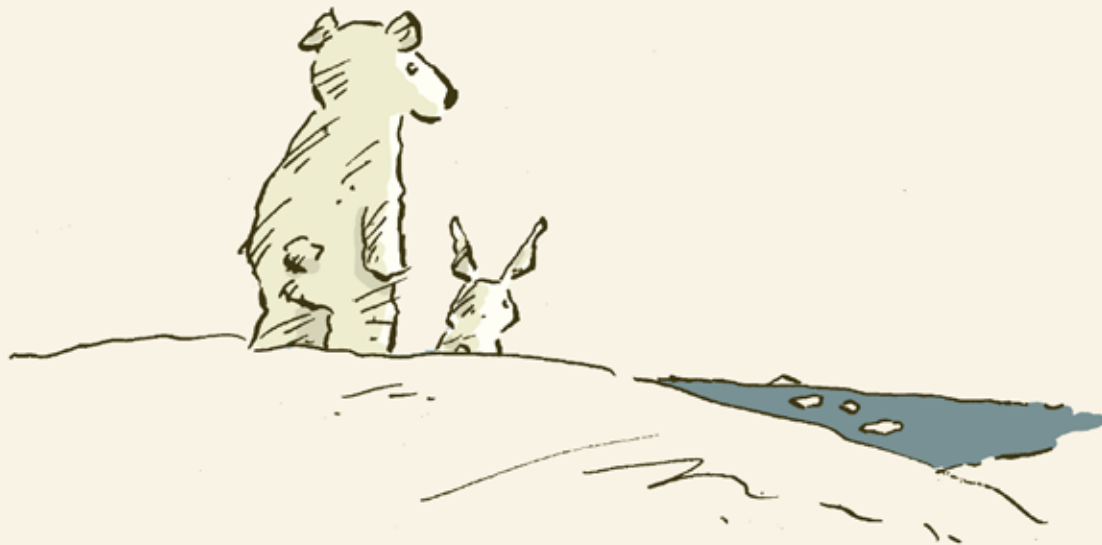

Ineens hield het ijs op.
'Dit moet dan wel de toekomst zijn,'
zei de poolhaas.

'Waarom denk je dat?'

'Nou, we kunnen toch niet verder?'

Het stuk ijs waar de ijsbeer en de
poolhaas op stonden, brak plotseling
af en samen met het stuk ijs
vielen ze in de zee.

De ijsbeer keek achterom.

‘De reis houdt dus nog niet op.’

De poolhaas
zuchtte alleen
maar.

Na een tijdje drijven vroeg
de poolhaas: ‘Zie je de toekomst al?’

‘Nee,’ antwoordde de ijsbeer,
‘ik zie alleen maar water.’

